

अर्षम् २, } अर्षम् २, } अर्षिषिषम् २; }
 अर्षित्वा २, } अर्षयित्वा २, } अर्षिषिषित्वा २. }
 १ऋषिः, २ऋषभः.

(130) “ऋ गतौ” (IX-क्रयादिः-1497. सक. सेट्. पर. प्वादिः ।)

‘तत्रेयत्यृच्छतीत्यर्तेः, शिन गतौ स्याद् ऋणाति तु ॥’

(श्लो-30) इति देवः ।

आरकः-रिका, आरकः-रिका, ३अरिरीषकः-अरिरिषकः-४ईर्षिषकः-षिका ;

५अरीता-अरिता-त्री, आरयिता-त्री, अरिरीषिता-अरिरिषिता-ईर्षिषिता-त्री ;

६ऋणन्-ती, आरयन्-न्ती, अरिरीषन्-अरिरिषन्-ईर्षिषन्-न्ती ;

अरीष्यन्-अरिष्यन्-न्ती-ती, आरयिष्यन्-न्ती-ती, अरिरीष्यन्- }
 अरिरिष्यन्- ईर्षिष्यन्-न्ती-ती ; }

— आरयमाणः, आरयिष्यमाणः ; — —

७ईः-इरौ-इरः ; — — — —

८समीर्णम्-र्णः-र्णवान्, आरितम्-तः, अरिरीषितः-अरिरिषितः-ईर्षिषितः-

[तवान् ;

1. औणादिके (द. उ. 1-48) इन् प्रत्यये क्तिङ्ङवाच्च गुणः ।
2. औणादिके (द. उ. 7-19) अभच् प्रत्यये रूपम् । कित्वाच्च गुणः । गोपतिः, युवा वाऽर्थः ।
3. अस्य धातोः सनि, ‘इट् सनि वा’ (7-2-41) इतीङ्विकल्पः । इट्पक्षे द्वितीयस्यैकाचो द्विवचने ‘वृतो वा’ (7-2-38) इति दीर्घविकल्पः । एवं सर्वत्र सजन्ते इट्पक्षे बोध्यम् ।
4. इडभावपक्षे ‘इको झल्र’ (1-2-9) इति सनः कित्वाद् गुणाभावेन, ‘ऋत इद्धातोः’ (7-1-100) इति इत्वे रपरत्वे, ‘हलि च’ (8-2-77) इति दीर्घे च रूपम् । एवं सजन्ते इडभावपक्षे सर्वत्र ज्ञेयम् ।
5. ‘वृतो वा’ (7-2-38) इतीदो दीर्घविकल्पः ।
6. ‘क्रयादिभ्यः श्ना’ (3-1-81) इति श्ना विकरणप्रत्ययः । ‘प्वादीनां ह्रस्वः’ (7-3-80) इति ह्रस्वे, ‘श्नाभ्यस्तयोरातः’ (6-4-112) इति आकारलोपे नुमि च रूपम् ।
7. धातोः इत्वे रपरत्वे, ‘वोरूपधायाः—’ (8-2-76) इति दीर्घे च रूपम् ।
8. सनि वैकल्पिकेदृष्ट्वात् ‘यस्य विभाषा’ (7-2-15) इति, ‘अयुक्तः किति’ (7-2-11) इति वा इण्णिषेधः । ‘ल्वादिभ्यः’ (8-2-44) इति निष्ठानत्वे णत्वम् ।